

Όταν η Νεολαία Μένει Αόρατη: Το Υπουργείο σε Κρίση και οι Εργαζόμενοι σε Κινητοποίηση

Γ.Κ.

Η προστασία της Νεότητας και η υγεία των πολιτών αποτελούν θεμελιακές συνταγματικές υποχρεώσεις του Κράτους, όπως ορίζουν τα άρθρα του Συντάγματος της Ελλάδας Αρ. 21, παρ. 3/ Αρ. 2 παρ. 1/ Αρ. 5, παρ.2, 5/ Αρ. 25, παρ. 1, 2/ Αρ. 120, παρ. 2.

Ωστόσο, η πραγματικότητα στο **Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας** δείχνει μια διαφορετική εικόνα. Η [δίωξη στάση εργασίας που πραγματοποιήσαν στις 4 Μαρτίου 2026](#) οι εργαζόμενοι ανέδειξε με οξύτητα τα διαρθρωτικά προβλήματα ενός χαρτοφυλακίου που παραμένει υποστελεχωμένο και ανοργάνωτο. Η κινητοποίηση, που κηρύχθηκε από την ΑΔΕΔΥ και στηρίχθηκε από τους **συλλόγους εργαζομένων του Υ.ΚΟΙ.Σ.Ο.** και της **Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων**, έφερε στο φως αιτήματα που, όπως υποστηρίζουν οι υπάλληλοι, παραμένουν άλυτα παρά τις συνεχείς παρεμβάσεις τους.

Δυόμισι χρόνια μετά τη σύστασή του, το Υπουργείο εξακολουθεί να λειτουργεί με σοβαρές ελλείψεις προσωπικού, ενώ καλείται να διαχειριστεί κρίσιμες κοινωνικές πολιτικές. Οι εργαζόμενοι ζητούν μόνιμες προσλήψεις, μισθολογικά κίνητρα, ολοκλήρωση των κρίσεων για θέσεις ευθύνης, συμμετοχή στη διαβούλευση για τον νέο Οργανισμό και περιορισμό των αναθέσεων σε ιδιωτικές εταιρείες. Παράλληλα, υπερασπίζονται τη διατήρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος, που κατοχυρώνει τη μονιμότητα στο Δημόσιο.

Η **Διεύθυνση Νεολαίας**, η οποία ενσωματώθηκε στο Υπουργείο το 2023, υπήρξε κάποτε θεσμός με ιστορική αυτονομία και ευρωπαϊκή παρουσία. Σήμερα, σύμφωνα με τους εργαζόμενους, έχει μετατραπεί σε «δεξαμενή προσωπικού» για την κάλυψη κενών άλλων υπηρεσιών. Η **απουσία** εγκεκριμένου **Οργανισμού** αφήνει τη Διεύθυνση χωρίς σαφή δομή και στρατηγικό σχεδιασμό, οδηγώντας σε απώλεια συνέχειας, αδυναμία υλοποίησης προγραμμάτων και απαξίωση ευρωπαϊκών υποχρεώσεων, όπως ο Ευρωπαϊκός Διάλογος για τη Νεολαία του 2027.

Η δημόσια συζήτηση για τους νέους περιορίζεται σε στεγαστικά μέτρα και δημογραφικές ανησυχίες, ενώ απουσιάζουν κρίσιμες πτυχές όπως η συμμετοχή στα κοινά, η δημιουργικότητα και η κοινωνική αυτονομία. Αν η χώρα θέλει πραγματικά να στηρίξει τη νέα γενιά, οφείλει να ενισχύσει τις **δημόσιες δομές** και να αναγνωρίσει **τη Νεολαία ως αυτόνομο πυλώνα κοινωνικής συνοχής**.